

بررسی عملکرد ورزش ایران در بازی‌های آسیایی (بخش سوم)

پرچمدار رکورددار؛ بازگشت زنان

ابراهیم مهربان در رقابت‌های کشتی آزاد به مدال رسیدند. آزادکاران در مجموع موفق به کسب ۹ مدال رنگارنگ شدند. در رشته فرنگی هم کشتی ایران دو نقره کسب کرد. بدین ترتیب بازی‌های هیروشیما برای ورزش اول کشورمان در مجموع با کسب ۱۱ مدال به پایان رسید.

درخشان مثل رزمی‌ها

رشته‌های رزمی ایران در بازی‌های آسیایی هیروشیما درخشش فوق‌العاده‌ای داشتند. به گونه‌ای که کاروان ایران تنها در مسابقات تکواندو، کاراته و جودو ۱۰ مدال کسب کرد. نفراتی همچون محمود میران در جودو، فریرز عسگری در تکواندو و مازیار فرید خماسی در تکواندو برای ایران مدال گرفتند.

ادامه درخشش بوکس

بوکس ایران در بازی‌های آسیایی ۱۹۹۴ نمایش فوق‌العاده‌ای داشت و موفق شد یک طلا، یک نقره و ۲ برنز به دست آورد تا نمایش درخشان دوره‌های گذشته را این بار در ژاپن ادامه دهد.

نوبرانه کاروان

ورزش ایران در رشته سوارکاری بسیار ضعیف عمل کرد، به گونه‌ای که در چند دوره اخیر در بازی‌های آسیایی ناکام مطلق بود. نهادهای تصمیم‌گیرنده آراء را به حضور سوارکاری در بازی‌های آسیایی هیروشیما دادند. رشته‌ای که تا پیش از این هیچ‌گاه در بازی‌های آسیایی حضور نداشته، اما با رقم زدن یک شکستی بسیار بزرگ در ماده پرش به مدال برنز مسابقات رسید. مدالی که تا به امروز بی‌همتای بوده و بعید به نظر می‌رسد در آینده هم تکرار شود. بدین ترتیب می‌توان گفت مدال برنز سوارکاری هدیه هیروشیما به ورزش ایران بود.

صحنه دلخراش هیروشیما

یکی از مهم‌ترین عکس‌های تاریخ کاروان ایران در بازی‌های آسیایی به رقابت‌های سال ۱۹۹۴ و رشته فوتبال بازمی‌گردد. جایی که تیم ایران در مرحله گروهی مقابل بحرین صفا آرایی کرد و دروازه‌بان بحرینی با ناخوانمردی تمام با پا به شکم علی دایی ضربه زد. صحنه‌ای که باعث پاره شدن طحال شه‌ریار فوتبال ایران شد. اتفاقی که دایی همچنان و پس از گذشت سال‌ها از آن حادثه همچنان با آن دست به گریبان است و برای اینکه دچار مشکل نشود، هر چند وقت زیر تیغ جراحی می‌رود. فوتبال هم پس از مصدومیت دایی بدون مدال هیروشیما را ترک کرد.

یک لشکر ناکام

رشته‌های ناکام کاروان ایران در بازی‌های هیروشیما بسیار هستند. رشته‌هایی که هیچ‌کس تصور نمی‌کرد آنها ناکام باشند. جالب است بدانید وزنه‌برداری، دوچرخه‌سواری، دوومیدانی، بسکتبال، شنا و شیرجه مهم‌ترین ناکام‌های ورزش ایران در آن دوره از بازی‌ها را تشکیل می‌دادند.

را با دست خالی ترک کرد و به تهران بازگشت. بوکس هم موفق شد پس از چند دوره ناکامی و غیبت با کسب یک نقره و ۲ برنز بازگشت باشکوهی به صحنه مسابقات داشته باشد. دور از انتظاری داشت، ۲ رشته دوچرخه‌سواری و جودو که دوره گذشته برای ایران مدال گرفته بودند هم دست‌خالی به کشور بازگشتند تا بزرگترین ناکام‌های بازی‌های آسیایی در این دوره با برنزی که منصور قربانی در پرتاب دیسک به دست آورد، به سید مدال‌آوری ایران بازگشت.

دوازدهمین دوره ۱۹۹۴ هیروشیما

کاروان ایران در دوازدهمین دوره بازی‌های آسیایی با ۱۶۲ ورزشکار راهی ژاپن شد. کاروانی که یکی از بهترین نتایج چند دوره گذشته را کسب کرد.

خداحافظی با سوخته‌سرابی

بسیاری از ورزش دوستان ایران بازی‌های آسیایی را با پرچمداری رضا سوخته‌سرابی به یاد می‌آورند. کشتی‌گیری که یکی از بهترین عملکردها را در تاریخ حضور ایران در بازی‌های آسیایی به ثبت رساند. او چند سال پیش از بازی‌های آسیایی هیروشیما ۱۹۹۴ از دنیای قهرمانی ورزش خداحافظی کرد. به همین خاطر و با تصمیم مسئولان ورزش ایران امیررضا خادم به عنوان پرچمدار کاروان ایران در مراسم افتتاحیه انتخاب شد. ورزشکاری که موفق شد با کسب مدال طلا بازی‌ها را به پایان برساند.

کولاک برادران خادم

یکی از به یادماندنی‌ترین اتفاقات این دوره، برادران ورزش ایران رسول و امیررضا خادم بودند. ۲ برادری که در بازی‌های آسیایی هیروشیما با یکدیگر حضور داشتند و هر ۲ هم به مدال طلا رسیدند. رسول دومین مدال‌ش در رقابت‌های آسیایی را به دست آورد و امیررضا خادم هم اولین مدال‌ش را از این مسابقات گرفت. به جز برادران خادم، بهروز یاری

آمد. دستاوردی که فرنگی‌کاران را پس از کره جنوبی و چین به مقام سوم بخش تیمی رساند.

بازگشت دوومیدانی به ریل مدال‌آوری

دوومیدانی پس از چند دوره که این رشته مادر به علت عدم حضور ستارگان در آن نقشی در سید مدال‌آوری کاروان کشورمان نداشت، در این دوره با برنزی که منصور قربانی در پرتاب دیسک به دست آورد، به سید مدال‌آوری ایران بازگشت.

حضور زنان پس از چند دوره غیبت

بازی‌های آسیایی پکن اتفاقات جالب زیادی برای کاروان ایران در خودش داشت. یکی از این اتفاقات به بازگشت ورزشکاران زن به کاروان ایران پس از چند دوره غیبت بازمی‌گردد. زنان که در رقابت‌های تیراندازی شرکت کرده بودند، در رسیدن به مدال ناکام بودند اما بازگشت آنها به کاروان اعزامی برای اولین بار پس از انقلاب خبر خوبی به حساب می‌آمد.

طلائی فوتبال با علی پروین

فدراسیون فوتبال وقت ایران هدایت تیم ملی را برای بازی‌های آسیایی ۱۹۹۰ به علی پروین واگذار کرد. انتخابی که جواب داد و تیم با هدایت پروین و داشتن ستاره‌هایی همچون فرشاد پیوس، صمد مرفاوی، احمدرضا عابدزاده، سیروس قایقران و... با پیروزی مقابل کره شمالی در یک بازی جذاب و حساس در فینال گذشته در رقابت‌های فرنگی روی تشک رفته بود. در پکن اما به آزاد آمد و موفق شد به طلا برسد. دیگر طلایی‌های آزاد ایران را اویس ملاح و بهروز یاری به دست آوردند. کشتی آزاد در مجموع موفق شد ۳ طلا، ۲ نقره و ۲ برنز کسب کند. نکته جالب توجه درباره کشتی آزاد این بود که رسول خادم موفق شد اولین مدال بازی‌های آسیایی‌اش را در رقابت‌های ۱۹۹۰ پکن به دست آورد. مدالی که این رشته را پس از کره جنوبی در رتبه دوم بخش تیمی قرار داد. در فرنگی هم ۳ نقره و ۲ برنز به دست

بوکس بازگشت، وزنه‌برداری حوله انداخت

بوکس و وزنه‌برداری در بازی‌های آسیایی پکن روند مخالف یکدیگر را طی کردند. به گونه‌ای که بوکس تبدیل به یکی از مدال‌آورترین رشته‌ها شد. وزنه‌برداری اما حوله انداخت و در اتفاقی عجیب که شاید دیگر در تاریخ تکرار نشود، مسابقات

ناکام‌های کاروان

رشته‌های هندبال، واترپلو و فوتبال هم در این دوره به مدال نرسیدند. هندبال به مقام پنجم رسید، واترپلو چهارم شد و فوتبال هم در مرحله یک‌چهارم‌نهایی حذف شد. وزنه‌برداری هم که یکی از امیدهای اصلی ایران برای مدال‌آوری بود، عملکرد دور از انتظاری داشت و کارش را با کسب ۲ مدال برنز در این دوره به پایان رساند. کاروان ایران در مجموع در این دوره موفق شد ۲۲ مدال کسب کند و کارش را با حضور در رتبه چهارم جدول رده‌بندی مدالی به پایان برساند.

یازدهمین دوره ۱۹۹۰ پکن چین

با تصمیم مسئولان ورزش کشور در آن زمان کاروانی ۱۲۶ نفره برای حضور در یازدهمین دوره بازی‌های آسیایی به چین اعزام شدند. کاروانی که تا آن زمان از نظر وسعت پس از آنچه به بازی‌های آسیایی تهران اعزام شد، رکورددار بود. رضا سوخته‌سرابی برای سومین و آخرین بار در تاریخ

اسطوره متولد شد

علی زنگی‌آبادی که چند وقت پیش درگذشت، یکی از اسطوره‌های نام‌آشنای دوچرخه‌سواری ایران بود. او برای اولین بار در سال ۱۹۸۶ به بازی‌های آسیایی رفت و در اولین حضورش و در شرایطی که دوچرخه‌سواری صاحب یک طلا و یک برنز شد، تک طلای دوچرخه‌سواری ایران در سنژول را در ماده ۳۰ کیلومتر تعقیبی انفرادی کسب کرد. به عبارت دیگر می‌توان گفت او از سنژول تبدیل به اسطوره دوچرخه‌سواری شد. دیگر مدال ایران را هم مهرداد افشاریان در ۴ کیلومتر انفرادی پیست به دست آورد.

درخشش رزمی‌ها

رشته‌های تکواندو و جودو برای اولین بار در تاریخ به بازی‌های آسیایی اعزام شدند. دو رشته‌ای که در اولین حضور عملکردهای فوق‌العاده‌ای داشتند. جودو توسط مرتضی خدادادی در وزن ۶۰ کیلوگرم به برنز رسید و تکواندو هم به یک طلا و یک نقره دست یافت. مدالی که یکی از ترتیب توسط ابراهیم قادری و علی حاجی‌پور کسب شد.

هشتمین دوره ۱۹۷۸ - بانکوک

بسیاری امیدوار بودند ورزش ایران نمایش فوق‌العاده‌اش در بازی‌های آسیایی تهران را در دوره بعدی مسابقات در سال ۱۹۷۸ به میزبانی شهر بانکوک تایلند ادامه دهد. اتفاقی که البته به علت به وقوع پیوستن انقلاب هیچ‌گاه رخ نداد و برای نخستین بار در تاریخ، میزبان رویداد آینده حضور نداشت. عدم حضوری که برای بسیاری از ورزشکاران ایران مانند مسلم اسکندر فیلاپی یا تیمور غیانی و جلال کشمیری به قیمت از دست دادن یک مدال تمام شد. زیرا با توجه به رکورد آن روزهای این دو میزبانی کار، کشمیری و غیانی یکی از بخت‌های اصلی کسب مدال در رقابت‌های ۱۹۷۸ بانکوک بودند. موضوعی که البته هیچ‌گاه محقق نشد.

ناشناخته‌ها مدال گرفتند

شاید بتوان گفت تیم وزنه‌برداری‌ای که در بازی‌های ۱۹۸۲ دهلی شرکت کرد، ناشناخته‌ترین تیم وزنه‌برداری ایران در تاریخ این بازی‌هاست. این تیم البته در کمال ناباوری موفق شد یک طلا توسط علی پاکیزه‌جمع و ۲ مدال نقره توسط مهران اسلام‌پور و علی والی کسب کند. بدین ترتیب وزنه‌برداری موفق شد در مجموع ۳ مدال کسب کند. نتیجه‌ای که شاید هیچ‌کس انتظارش را نداشت. دوچرخه‌سواری هم دیگر تیمی بود که پیش از اعزام هیچ‌کس از آنها توقع کسب مدال را نداشت اما در کمال ناباوری آنها بازی‌ها را با کسب ۲ مدال برنز به پایان رساندند. مدالی که در ماده‌های تایم تریل تیمی و ۱۸۰ کیلومتر جاده به دست آمد.

نهمین دوره ۱۹۸۲ - دهلی

اولین حضور کاروان ورزشی ایران پس از انقلاب در بازی‌های آسیایی به رقابت‌های سال ۱۹۸۲ بازمی‌گردد؛ جایی که بازی‌های آسیایی از چند دهه به خاستگاهش بازگشت. ورزش ایران در آن دوره از رقابت‌ها با کاروانی کوچک و در فشرده‌ترین حالت ممکن به دهلی رفت. کاروانی که تنها ۴۳ ورزشکار عضو آن بودند. جالب اینکه کاروان اعزامی به بازی‌های دهلی ۱۹۸۲ کوچکترین کاروان ایران در تاریخ پس از دو دوره اول این رقابت‌ها است.

رضا سوخته‌سرابی وارد می‌شود

کشتی همواره نقش بسیاری در مدال‌آوری کاروان ایران در بازی‌های آسیایی و المپیک داشته. بر همین اساس مسئولان وقت ورزش ایران تصمیم گرفتند پرچمداری اولین کاروان اعزامی پس از انقلاب را به رضا سوخته‌سرابی که یکی از نوابغ کشتی در آن زمان بود، بسپارند. جالب اینکه سوخته‌سرابی تا بازی‌های آسیایی ۱۹۹۰ که به میزبانی پکن چین برگزار شد، پرچمدار کاروان ایران بود و با ۳ دوره پرچمداری از این حیث بین ورزشکاران پرچمدار رکورددار است. او در این مسابقات موفق شد کشتی‌های خوبی بگیرد و در نهایت به مدال طلا نهمین دوره بازی‌های آسیایی برسد. مدالی که سرآغاز موفقیت‌های بیشتر سوخته‌سرابی در ورزش ایران بود.

دهمین دوره ۱۹۸۶ سنژول کره جنوبی

شورای المپیک آسیا تصمیم گرفت برای آمادگی هرچه بهتر شهر سنژول برای برگزاری بازی‌های المپیک ۱۹۸۸، میزبانی رقابت‌های سال ۱۹۸۶، ۲ سال پیش از المپیک برگزار می‌شد را به این شهر واگذار کند. ورزش ایران که در این دوره دومین حضورش در بازی‌های آسیایی پس از انقلاب را پشت سر می‌گذاشت، با کاروانی بزرگتر از آنچه به دوره گذشته

باز هم کشتی، باز هم قهرمانی

اعضای تیم ملی کشتی ایران که به دهلی سفر کرده بودند، هیچ شباهتی به کشتی‌گیرانی که در بازی‌های آسیایی تهران برای ایران رقابت کرده بودند، نداشتند. از همین رو هیچ‌کس تصور نمی‌کرد یک تیم متحول شده به مقام قهرمانی تیمی رقابت‌ها برسد. معجزه‌ای که به لطف درخشش برادران محبی و طلائی پرچمدار کاروان ایران رخ داد. کشتی در بازی‌های ۱۹۸۲ در مجموع ۶ مدال رنگارنگ کسب کرد. از این تعداد، ۳ مدال آن طلا بود. دیگر کشتی‌گیر شاخص حاضر در دهلی ۱۹۸۲ عسگری محمدیان بود.

